

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ: Γ. Δηλιγιάννη, καθηγητοῦ, “*Ἡ Βιβλιοθήκη Ζαγοράς (Πηλίου)*” Ἀλεξάνδρεια.

Ἰσαντροῦ Ἄρι “*Τρεῖς νύχτες ἡδονῆς*”, Ἀθήνα. Ἐκδοτικὴ Ἑταιρία Ἀθηνᾶ. 1927.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ: *Νέα Τέχνη* [περίοδος β' ἔτος δ'] Ἀθῆναι 1927. Πολὺ μᾶς ἄρεσε ἡ ἀπλὴ καὶ σεμνὴ ἐμφάνιση τοῦ θαυμασίου καὶ ἐκτιμημένου τούτου περιοδικοῦ, γιατί ἔτσι δείχνει πρωτοτυπία στίς ἀντιλήψεις τῆς ομάδος πού τὸ ἐκδίδει, κάτι τὸ ἐξαιρετικὰ ὠραῖο καὶ καλλιτεχνικό.

Τὸ τεῦχος μὲ τὸ ὁποῖον ἀρχίζει τὴν δευτέρη περίοδό του συγκεντρώνει μίαν ἀπὸ τίς πιὸ ἐκλεκτικὲς καὶ ἐνδιαφέρουσες συνεργασίες, ἀπ' τὴν ὁποία ἰδιαίτερα σημειώνουμε τὰ ποιήματα τοῦ Καβάφη, Μαλακάση, Παράσχου, Μαρμέλη, Βαϊάνου, Ἄγρα, Σύλβιου, Παπατζώνη, Ἄρι κ.λ. Μεταφράσεις ἀπὸ τὴν γαλλικὴ, ρωσσικὴ, οὐγγρικὴ, ἐβραϊκὴ λογοτεχνία. Μελέτες, κριτικὲς, ἀνταποκρίσεις κ.λ. Διήφορα κλισὲ ἀπ' τὰ τελευταῖα ἔργα τοῦ γλύπτου Μ. Τόμπρου καὶ τῆς ζωγράφου Ἀθ. Ταρσοῦλη, ἀρκετὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σύγχρονης νεοελληνικῆς τέχνης.

Μηνιαῖο περιοδικὸ *Ἔρעννα*, Φεβρουάριος, — Μάρτιος 1927. (Ἐκδοτικὸς Οἶκος Α. Κασιγόνη) Μαρίνου Σιγούρου, Χαρακτήρες Θεοφράστου. Θὰ ἀσχοληθοῦμε στὸ ἐρχόμενο τεῦχος μὲ τὴν ἔκδοσιν αὐτῆ.

Φιλότεχνος, Ἰανουάριος 1927. Τὸ ἐξαιρετο, καὶ ὠραῖα τυπωμένο αὐτὸ περιοδικὸ τοῦ Βόλου μᾶς δίδει ἓνα πολὺ καλὸ τεῦχος. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του σημειώνουμε ἓνα διήγημα τοῦ μεγάλου συγγραφέα Βουτυρά καὶ ὠραίους στίχους τοῦ Μαρίνου Σιγούρου.

Στὸν *Ἔρμῃ*, ἀριθ. 4 [1η Μαρτίου 1927] βρίσκουμε τὴν συνέχεια πολὺ ἐνδιαφέροντος ἀρθροῦ γιὰ τὴν ἀρχαία Ἀλεξανδρινὴ ποίηση· ἓνα ἀρθρο “Εὐρωπαϊκὸς καὶ Ἰνδικὸς Πολιτισμὸς” τοῦ κ. Πανικάρ πού εἶχε φανεῖ στὴν “Europe”· σημειώσεις τοῦ κ. Πήλιου Ζάγρα γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς πόλεως μας. Ἔχει ἐπίσης ἓνα ἀρθρο τοῦ κ. Ι. Κορδάτου πάνω στὸ βιβλίον τοῦ κ. Δελμούζου *Δημοκρατισμὸς καὶ παιδεία*. ὁ κ. Κορδάτος λέγει κάπου εἰρωνικά ὅτι ὁ κ. Δελμούζος ζητᾷ πιστοποιητικὰ “καλοῦ πατριώτου”: ἐμεῖς χαιρόμαστε πὺν ὁ κ. Δελμούζος εἶναι καλὸς πατριώτης, καὶ εὐχόμεσθε νὰ εἶναι καλοὶ πατριῶται ὅλοι οἱ Ἕλληνες παιδαγωγοί.

Φάρος, Ἰανουάριος 1927. Ἔχει τὶς εἰκόνες τῶν ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Δημητρίου Σπετσεροπούλου, τῶν δυῶ ἀυτῶν θαυμασιῶν Ἑλλήνων πού ἀνέλαβαν τὴν ἀνέγερση τοῦ οἰκοδομήματος καὶ τὴν ἐπίπλωση τοῦ Ὀρφανοτροφείου στὸ Κάϊρο. Ὁ κ. Μπέλλος γράφει μερικὲς σελίδες σχετικὰ μὲ τὴν δωρεὰ καὶ ἀναφέρει τὰ ὠραῖα καὶ λιτὰ λόγια μὲ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Γ. Σπετσερόπουλος τὴν ἀνήγγειλε.

La Semaine Egyptienne, ἀριθ. 9 καὶ 10 — 11. Τεύχη πολὺ καλά μὲ πεζὰ καὶ στίχους πού δείχνουν τὴν ἐκλεκτικότητα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ περιοδικοῦ κ. Σταυρινοῦ. Σημειώνουμε ποιήματα τοῦ κ. Φίχτερ καὶ τοῦ κ. Patrice Alvère. Καὶ τὰ δυῶ μᾶς ἄρσαν. Μιά σελίδα “Et grand’mère dit encore” τοῦ γνωστοῦ αἰγυπτίου λογοτέχνου Ἀχμετ Ράσσεμ. Τὰ τεύχη περιέχουν πληροφορίες καὶ κρίσεις γιὰ τὴ μουσικὴ κίνηση τῆς Αἰγύπτου καὶ γιὰ τὶς ἐκθέσεις ζωγραφικῆς τῆς κ. Καραβία, τῶν κ. κ. Σπέρλιν καὶ Ρουτκόβσκη καὶ τοῦ κ. Γκροπεάνο.

Διδασκαλικὸν Βῆμα ἀριθ. 116 καὶ 117, Ἀθήνα. Ἐπίσημον ὄργανον τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας. Χρησιμότατο περιοδικό, μὲ σοβαρὴ ὕλη καὶ πληροφορίες περὶ παιδαγωγικῶν ζητημάτων.

Ἀρκαδία [ἔτος β'] δεκαήμερος ἑλληνικὴ ἑφημερὶς τοῦ Σικάγου.

Ἡ Νέα Ἀγωγή, ἀρ. 2, Ἀθήνα. Μηνιαῖο παιδαγωγικὸ δελτίο.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ κ. Ρουσσέλ, στὸ “Libre” Φεβρουαρίου — Μαρτίου 1927, πάνω στὸ ποίημα τοῦ Καβάφη “Τέμεθος Ἀντιοχεύς” 400 Μ.Χ.” μᾶς ἔπεισε γιὰ κάτι πού ὑποπτευόμαστε πρωτίτερα, ὅτι ὁ κ. Ρουσσέλ εἶναι ἀκατάλληλος νὰ κρίνει τὴν Καβαφικὴ ποίηση.

Ἡ ποίηση τοῦ Καβάφη ἀπαιτεῖ προσοχὴ στὸ κάθε βῆμα. Κάθε λέξη τῆς εἶναι ζυγισμένη πολλὰς φορὲς. Ὁ κ. Ρουσσέλ εἶναι βιαστικὸς καὶ ἀπρόσεχτος. Τὸ ὑποπτευθήκαμε ἀφότου εἶδαμε τὶς ὀχι ἐπιτυχημένες μεταφράσεις του μερικῶν ποιημάτων τοῦ Καβάφη.

Δὲν μᾶς φαίνεται πὼς αἰστάνθηκε τὸν ποιητὴ, δὲν μᾶς φαίνεται πὼς ξέρει ὅτι σὲ κάθε φράση τοῦ Καβάφη (καὶ τὴ μικρότερη ἀκόμη) ἀπαιτεῖται πολὺ μεγάλη προσοχὴ, πρὸ πάντων ἀπ’ τοὺς ἀπροσπόμετους σὰν τὸν κ. Ρουσσέλ.